

## Bilag 9.

### Oversættelse.

### Ambassadør Otto Borchs indlæg i Det særlige politiske udvalg den 9. december 1969 om FN's fredsbevarende operationer.

1. Danmark har altid betragtet De forenede Nationers fredsbevarende operationer som et spørgsmål af højeste prioritet, hvilket i praksis har givet sig udslag i, at vi gennem årene har bidraget finansielt og oftest også med personel til alle FN's fredsbevarende operationer. I mit indlæg i dag vil jeg gerne først redegøre for den danske regerings almindelige synspunkter på spørgsmålet og dernæst fremsætte nogle bemærkninger om beretningen fra det særlige udvalg vedrørende fredsbevarende operationer, som nu er til behandling i generalforsamlingen.

2. Ser man på den historiske side af De forenede Nationers fredsbevarende virksomhed, er det altid forbavsende at konstatere, hvorledes dette vigtige institut har udviklet sig gennem årene, stykke for stykke, uden noget forud fastlagt mønster, men i henhold til de aktuelle behov og de politiske muligheder i de foreliggende situationer. Man kan derfor ikke undre sig over, at denne virksomhed, efterhånden som den voksede i betydning og omfang, gav anledning til problemer, ja endog til uoverensstemmelser, og at der derfor opstod et tilsvarende behov for at nå til enighed om faste rammer for denne virksomheds fremtidige udøvelse. Det var i erkendelse heraf, at generalforsamlingen på sin 19. samling enstemmigt besluttede at bemyndige sin præsident til at nedsætte det særlige udvalg vedrørende fredsbevarende operationer.

Ved overvejselen af problemerne i forbindelse med fredsbevarende virksomhed har den danske regering taget sit udgangspunkt i visse grundlæggende principper: at De forenede Nationer er en levende organisation,

som er underkastet forandringens og udviklingens love, at sådan forandring og udvikling naturligvis må være i nøje overensstemmelse med De forenede Nationers pagt, fordi enhver anden fremgangsmåde ville være en opskrift på anarki og modvirke sit formål, og at pagten ikke bør påberåbes for at begrænse legitim virksomhed og ikke bør fortolkes derhen, at alt, der ikke er udtrykkeligt tilladt, dermed er forbudt.

I dette som i så mange andre tilfælde er det naturligvis forholdsvis let at opstille principperne, men langt vanskeligere når det kommer dertil, at der skal træffes beslutning om, hvorledes disse principper skal anvendes. Vi ville naturligvis ikke ønske at deltage i nogen bestræbelse, der kunne kompromittere selve det grundlag, som De forenede Nationer er bygget op på efter så mange ofre og som resultat af en så stor og fortjenstfuld indsats af organisationens skabere. Efter vor opfattelse har De forenede Nationers hidtidige fredsbevarende virksomhed været forenelig med pagten; og samtidig repræsenterer denne virksomhed nogle af De forenede Nationers mest konstruktive bestræbelser på det politiske område. Det må derfor være vor opgave ikke at lade erfaringerne og momentum på dette område gå tabt. Den danske regering vil stadig, med de midler og muligheder den har, give sin fulde støtte til bestræbelser sigtende herpå.

Indtil disse bestræbelser er blevet omsat i et egentligt system, må De forenede Nationer gå pragmatisk til værks — således som man med held har gjort hidtil — når og hvis det skulle blive nødvendigt at iværksætte fredsbevarende operationer. Og selve den kendsgerning, at manglen på et ende-